

Kanuis kumme mehe kubaras,
Ukskama ikkonna.
Ta tezi ilmale iluda,
Maa aga reale maalimisi;
Hõbedat fuust fulatas,
Wasse hammaste waheltas,
Kesse keelta keeru kuldas.
Ta tezi hõbe igesi,
Walas wasse kilpi;
Ta tezi kulta wehmerida,
Härjad pari hõbe igese,
Wäpsi kula wehmerises,
Wahjad wasse kilpidest.
Siis läks Narwast naista tooma,
Saaremaalt jaksa emaniat
Sininiõvi neitjineft.
Põris peada Pärnu poole,
Tasas Talkina poole.
Pärnu jaksad ehmatasid:
Mõlli emamaa kunningas,
Kellal see hõbe irise,
Kellal need nullad kornawad,
Wasse wahjad walisewad.
He nad hiljalt ütelnaku:
Loos müüdnune, karga kaie!
Tõmba dneft halli fulgu,
Tõmba parist paati fulgu,

Kalkunift kareidat fulgu!
Pühi loalis, laasni laasad,
Kulma higi aena pealt!
Mina ^{aga} ~~neitjineft~~, kottfin wasta:
Põle see teie maa kunningas,
See on minu ainus wenda.
Ta lähel Narwast naistatooma,
Saaremaalt jaksa emaniat,
Sininiõvi neitjineft.
Sealt teab ilmitu emand,
See tuleb piirale pitsad põllud,
See tuleb laasne laiad wahjad,
Ei hõta nõrta kõisuma,
Ega lipe liisuma.
11.
Läpfin mina wahja keibelerna.
Läpfin mina wahja keibelerna,
Hõmingula ulguuma,
Warasutta waatama.
Mis mina eesta liidfin?
5. Leitfin metta metta täisi,
Wideriku wiina täisi,
Kadapiku kaja täisi
Wäpfin teie, jett es tunne,
Wäpfin teie teie minna,
10. Left ma jain siid jacobunessa.